

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

8. 12. 2019

2. neděle

adventní

Číslo: 1

Ročník: 25

Boží Syn se stal člověkem, aby měl člověk domov u Boha.

Jsme v době adventní, v době posvátného času přípravy na dvojí setkání s Ježíšem. S Ježíšem Kristem vtěleným a s Ježíšem Kristem oslaveným, který, jak slíbil, přijde na konci časů. Adventní doba je čas, kdy nás chce Bůh připravit na splnění svého slibu, jež vyslovil v průběhu dějin spásy. Dobře víme, že dát slib je velkým závazkem a málokdy si uvědomujeme důsledky tohoto aktu. Dát slib lze také vyjádřit výrazem „dát své slovo“. A právě zde to vidíme: On dal – vyřkl Slovo, Slovo, které se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Slovo, které zaznívá v tichu. Slovo, které dokáže vnímat pouze otevřené srdce.

Advent je tedy obdobím, kdy si nás Bůh sám chce připravit. Oslovuje nás, chce navázat hovor a v tom rozhovoru opakuje jediné Slovo, které vyšlo z Jeho nitra, které posiluje a miluje.

Vnímejme dobu adventní skutečně jako čas přípravy, ovšem přípravy, kterou v nás koná On sám. Vzbudme si touhu, opravdovou touhu otevřít své srdce na Slovo, Slovo, které připravuje naše nitro, aby se v něm zrodilo zde na zemi nedokonalé a jednou na věčnosti v celé dokonalosti, plnosti a kráse.

Požehnaný čas adventu a Vánoc přeje a žehná o. Richard.

Duchovní slovo

Vánoce

Se všemi křesťany, chceme, Bože zástupů, poklonit se tobě, když se nám dáváš jako malý, bezbranný, nemohoucí.

Dotkni se Duchem svatým znovu našeho srdce, ať znovu žasne nad tím nevýslovným divem, že se otevřela nebesa, svým světlem ozářila zemi a poznamenala ji svou slávou.

Probud' v nás víru pastýřů z betlémské krajiny, kteří uvěřili, že nemusí mít strach, přestali se bát a našli tak cestu až ke Kristu Pánu. Spolu s nimi se chceme před tebou sklánět, Krista samého a nikoho jiného vzývat jako Spasitele.

Prodchni nás pokorou Syna svého, Ježíše, jenž zvolil chudobu a neokázalost. Otevírej naše oči, ať v temném světě zahlédneme paprsky světla, které žádná tma nepohlčí.

A dej nám prožít jednotu všeho svého lidu, který se dnes po tváři planety shromažďuje, aby spolu se zástupy rytířstva nebeského tobě na výsosti vzdal slávu, sobě pak a všemu lidskému pokolení přál a zvěstoval pokoj a tvé zaslíbení.

Z knihy „Modlitby“ - uspořádali J. Jun a R. Kučerová

Naše farnost dnes

Z farních matrik – listopad 2019

Pokřtěni byli:

Eliška Michaela Cíchová

Šimon Nevrlka

Matyáš Vilímek

Eliška Brzobohatá

Eliáš Šindler

Sezdáni byli:

Iva Bařinková (Brumov) a Karel Vaněk (Bylnice)

Pohřbeni byli:

Radmila Miklíková 25 let

Jan Jelínek 65 let

Anastasia Kozubíková 76 let

Bylo:

- Fatimská pobožnost
- Svátek Krista Krále – konec liturgického roku
- Dušičková pobožnost
- Setkání Modlitebních Skupin
- Svěcení adventních věnečků
- Mikulášská nadílka
- Duchovní obnova pro ženy s Markétou Klímovou
- Setkání schol našeho děkanátu ve Slavičíně - u příležitosti v předvečer svátku sv. Cecílie

Bude:

- Rorátní mše sv. budou v adventě: v Po - 6.30; St. - 17,00; So . 7.30 - účast dětí s lampičkami (snídaně se budou připravovat v pondělí 2., 9. a 16. 12.)
- 9. 12. Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie - mše sv. v 6.30 a 17.00
- Betlémy budou opět 3 - u oltáře, v bylnické kapli a perníkový v brumovské kapli
- 24. 12. mše sv. pro děti - „půlnoční“ v 15.00 hodin, ve 24.00 hodin půlnoční
- Betlémské světlo budou roznášet skauti
- 26. 12. v 11 hod mše sv. v Sidonii, ve 14.30 v kostele koncert Brumovjanky
- 27. 12. na svátek sv. Jana evangelisty při mši sv. svěcení vína
- 29. 12. na svátek Sv. Rodiny při mši obnova manželských slibů
- 31. 12. děkovná mše sv. v 16.00; ve 23.00 adorace
- 1. 1. 2020 budou mše sv. v 7.30, 9.00 a v 17.00 hodin
- 4. 1. 2020 Tříkrálové sbírka v naší farnosti

● Vánoční svátek smíření bude:

- 17. 12. v Brumově- Bylnici 9.00 - 12.00 13.30 - 17.00
- 15. 12. ve Štítné nad Vláří 14.00 - 18.00
- 16. 12. v Nedašově 9.00 - 12.00 13.30 - 17.00
- 21. 12. ve Val. Kloboukách 9.00 - 12.00 13.30 - 17.00

Tříkrálová sbírka 2020 se blíží!!!

Stejně jako v minulých letech proběhne na začátku nového roku tradiční Tříkrálová sbírka. Opět naši koledníci navštíví všechny domácnosti s novoročním požehnáním a prosbou o příspěvek do sbírky a tentokrát to vše proběhne již v sobotu **4. ledna**.

Je samozřejmostí, že by to nešlo bez obětavých koledníků a stejně tak jejich vedoucích.

Proto i touto cestou prosíme všechny, kdo v minulosti pomáhali jako **vedoucí skupinek**, tak i nové zájemce aby se přihlašovali na tel. čísle **739 524 368** nebo na email **info@valklobouky.charita.cz**. Už dopředu moc děkujeme všem, kdo chtějí touto cestou pomáhat a podpořit tak toto společné dílo pomoci.

Svátek pokání – opravdová lítost

Co by prospělo zahradníku, kdyby záhon zbavil kamenů a plevele, zkypril půdu, našel do ní nejlepší semena – ale kdyby nezaléval? Nikdy by se nedočkal květů.

Podobně i hříchy by nám nebyly odpuštěny bez lítosti, i kdybychom je všechny podrobně ve svaté zpovědi vyznali.

Starí křesťané vymysleli si povídku, aby znázornili nezbytnou nutnost lítosti k odpuštění hříchů:

Rytíř spikl se proti králi, byl však přemožen a zajat. Šlechtný král mu pravil, že mu odpustí, přinese-li mu vodu v kouzelné nádobce, kterou mu dá. Byla to podiv-

ná nádoba: kamkoliv ji rytíř ponořil, nikde vody do sebe nenabrala. Tak plynuly týdny a měsíce – rytíř byl stále na cestách, ale vody v nádobě nebylo.

Konečně jednou po marných pokusech jal se přemýšlet o svém zločinu, jak je asi veliký, když mu bylo uloženo tak nesnadné pokání. Oči se mu při tom zarosily a slza mu skanula do nádoby.

A když pak jako ze zvyku zase nádobku ponořil do vody, viděl ke svému úžasu, že nádobka se naplnila vodou a on mohl se navrátit domů ke králi pro svobodu a odpuštění.

Lítost z lásky k Bohu, nebo-li dokonalá, je tak důležitá, že v nebezpečí smrti – když není možno se vyzpovídati – stačí k odpuštění hříchů.

Z knihy Dětským duším od Čenka Tomáška

Po Ježíšových stopách (pokračování)

Řeka Jordán

Když jsem byl ve Svaté zemi poprvé v roce 2000, dostal jsem se k Jordánu jen tam, kde vytéká z Genezaretského jezera. Na tomto místě si mnozí připomínají Janův křest a obnovují křestní závazky. Někteří nekatolíci jsou tady i křtěni.

Název řeky je odvozen od slova jorat, což je prudký tok. Pramen Jordánu je ve výšce 400 m.n.m. Zde Jordán není tak hluboký. Nikdy zde prý nevysychal. Vedla tudy i významná obchodní cesta z Východu na Západ. Tudy také Jozue přivedl svůj lid do Zaslíbené země (Joz. 3, 14 – 17). Díváte se na plynoucí říčku Jordán a uvědomujete si, že do té vody Jordánu vstupovali lidé uchvácení slovem Jana Křtitele; ponořili se a vyjádřili tím touhu po čistotě. Kolik lidí tady začalo novou cestu, nový způsob života a myšlení. Vydrželi?

Zklame vás její čistota, lépe řečeno zarazí vás její nečistota. Přesto jsme si obnovili křestní závazky a otec Hubert nás poléval tou nečistou vodou. Víra dělá zázraky, voda je jenom symbolem. Ale na druhé straně, když se dotýkáte kalného Jordánu, napadne vás, co špíny už proteklo našimi myšlenkami a slovy. Jak jsem se už mnohokrát dušoval, že toto už nikdy... Vždyť my bychom mohli stále znovu vstupovat do této vody a znovu se omývat, znovu začínat. A tak si vzpomenu na svého zpovědníka – duchodce, když mě mrzelo, že opakují už po několikáté stejné hříchy, tak říkal: „Víš, svatý není ten, kdo nehřeší, ale ten, kdo umí stále znovu začínat.“ U Jordánu jsem děkoval, že mohu stále znovu začínat.

Genezaretské jezero

Genezaretské jezero má i jiné názvy: Tiberiánské moře, Galilejské moře, hebrejský moderní název je Yam Kinnert a to znamená jezero Harfy, protože má opravdu tvar harfy. Jeho délka je 21 km a šířka 11 km. Maximální hloubka je 50 m. Je jedinou sladkovodní nádrží a zásobárnou pitné vody v Izraeli. Do jeho nejsevernější části vtéká řeka Jordán, která mu odevzdává svoje vody a pokračuje směrem na jih a tam se vlévá do Mrtvého moře. Jezero je plné ryb. Byla možnost plavby po jezeře, ale kvůli dešti jsme to vzdali.

P. Richard

Národní pouť v Římě

Národní pouť do Říma k 30. výročí svatořečení Anežky České

Nádhera!

Nádherné, dech beroucí baziliky, ve kterých byly slouženy mše svaté. Naši pouť jsme zahájili v bazilice Panny Marie Sněžné. V bazilice sv. Petra ve Vatikánu jsme poděkovali za svatořečení sv. Anežky České před 30 lety sv. Janu Pavlu II.. A slavnostní zakončení proběhlo v bazilice sv. Jana v Lateránu.

Taky bylo úžasné se osobně účastnit audience u sv. Otce Františka. Jako skvělý bonus byla návštěva památek a výklad o historii města Říma.

Svatá Anežka Česká bude už navždy neodmyslitelně spjata s událostmi listopadu 1989, neboť její svatořečení bylo počátkem demokratických změn v naší zemi. Velké díky Pánu, že zařídil okolnosti a já mohla tuto skvělou, obohacující a nezapomenutelnou pouť absolvovat.

Martina M.

„Milá Anežko, děkujeme Ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat.“

Václav Havel

I pod „tíží starostí adventu“...

Mohlo by to být snadné utéci do kláštera, daleko od nakupování, hektického shonu, od náročných rodinných povinností ve vánočním čase. Pak bychom měli svaté Vánoce. Ale zapomněli bychom na lekcí vtělení, vtělení Boha – na poučení, že my, kteří jsme Ježíšovi následovníci, nemůžeme utéci ze světa, spíše se snažme ho transformovat. Naším posláním je, abychom učinili svatými sekulární (světské) aspekty Vánoc, stejně jako první křesťané „pokřtili“ vánoční strom. Uděláme to tím, že budeme svatým lidem – laskaví, trpěliví, velkorysí, milující, usmívající se lidé – bez ohledu na to, jak nesnesitelný je vánoční shon...

Andrew Greeley – Význam Vánoc

Doporučení z nebe

Psal se rok 1947. V malé ozdravovně v Ryjčích u Ústí nad Labem stojí v ambulanci dva lékaři a pacientka Marie.

„Radil bych vám, slečno, abyste si dala založit pneumotorax.“ „Ale-vždyť mám už plíce docela zdravé,“ namítá Marie a tázavě se dívá na druhého lékaře, který ji léčil dříve a ještě nedávno označil její zdravotní stav za velmi dobrý. Dnes se však mladý lékař tváří velice vážně.

„Při posledním rentgenovém snímku vašich plic objevili zcela nový nález. Nu, maličkost,“ – zaváhal, zrozpačitěl při lži ze soucitu. „Maličkost, ale z opatrnosti, pro jistotu, bych vám radil, dejte si založit pneumotorax.“

Ještě se pokoušela namítat, že přece pneumotorax brala tak dlouho na starý nález, až jí už nešel píchat.

„Nu vidíte, ale pomohl vám, vždyť se vám první nález pneumotoraxem vyhojil,“ rychle řekl primář.

„Ano, ale brala jsem vzdušné náplně čtyři a půl roku a za tu dobu mi pohrudnice ztvrdla na starou podešev,“ dodala Marie s hořkým humorem. Pak se už mlčky svlékla a položila se na operační stůl. Operační jehla vnikla do pokožky, projela svailem lehce a pak se zastavila. Narazila na tvrdou pohrudnici. Primář nahmátl jiné místo mezi dvěma žebry a píchl jehlu podruhé-pak po třetí – marně. Pacientka měla pravdu. „Nejde to,“ řekl primář nešťastně. „Pohrudnice se nedá prorazit.“

„Vždyť jsem to říkala-za čtyři a půl roku propíchaná jak cedník a tvrdá jak podešev,“ Marie se směje. Ale lékaři se tváří velmi vážně. Mluví o ležení, naprostém klidu, žádný pohyb, žádné vycházky z ústavu, ba, ani ne procházky v parku ozdravovny. Je to tedy se mnou mnohem horší, nežli za prvního onemocnění, uvědomuje si Marie.

„Jak dlouho budu asi ležet, pane primáři?“

Váhal s odpovědí, pak řekl nejistě: „Snad půl roku, snad kapánek déle.“ Marie už věděla, že to znamená nejmíň rok, znala ty „kapánky“ v hovorrech doktorů s pacienty: duševní nálada pomáhá léčit, nesmějí být polekáni pravdou. Nu, dobrá, Marie se hned nelekne, děj se s ní vůle Boží.

Přijela přítelkyně Lída. Byla to konvertitka, pro kterou přímluva svatých měla půvab novosti. Proto se velmi podivila, že Marie chce klidně půl roku ležet, než se jí kaverna zavře. Proč neprosit o přísun zdraví prostřednictvím některého Přímluvce?

„Budeme prosit společně,“ navrhuje Lída. „Třeba tvou biřmovací patronku, blahoslavenou Anežku, kterou mám také velmi ráda. Jakmile se vrátím do Prahy, pošlu ti sem nověnu k bl. Anežce České a začneme se modlit současně, já v Praze a ty tady.“

Marie svolila. Příští týden, ve středu ráno, se začaly nověnu modlit. Toho dne měla prvně normální teplotu po celý den. I druhého dne a po všechny dny nověny teplota pacientky Marie zůstala nezvýšená. Osmého dne nověny pocítila Marie na prsou prudké bolesti. Zdálo se jí, že se jí bortí plíce, po celý den velmi trpěla. Ještě nikdy takové bolesti nezakusila. Co se to s ní děje? Přesto příštího dne v důvěře nověnu dokončila a požádala ošetřujícího lékaře, aby jí udělal nový rentgenový snímek.

„Kdy byl udělán poslední snímek? Před měsícem? Nu dobrá, tak si zítra přijďte na rentgen.“

Když se Marie druhého dne podívala do zrcadla, byla překvapena svěží barvou svého obličejce. Tak dobře už dávno nevypadala. Když se jí lékař zeptal, jak se jí daří, vesele odpověděla: „Velmi dobře. Uvidíte, pane doktore, že dnešní můj snímek bude čistoučkový, jako by ho rýžákem vydrhnul.“ Lékař neodpověděl. Jen jeho oči promluvily za něho: těšíš se, ubohá, protože nevíš, jak je to s tebou vážné. Ale Marie se znovu zasmála, protože věděla, že jí bl. Anežka nezklamala.

„Až bude rentgenový snímek suchý, společně se na něj podíváme,“ řekl lékař.

Marie čeká plná napětí. Přichází primář. „Váš nový snímek? Na ten jsem taky zvědav, podívám se s vámi.“

Zase jsou pohromadě všichni tři, jako před měsícem. A ještě je tu další lékař, aby byl bezděčným svědkem, neboť sotva se primář podíval na snímek, překvapeně vykřikl: „Je čistý! Jak je to možné?“ užasle přihlížejí oba další lékaři. „Vskutku! Kaverna se zavřela.“ Ještě srovnávají nový snímek se s nímkem posledním, na kterém objevili kavernu-člověk se může mýlit, ale fotografie nikoliv. „Je to nepochopitelné, slečno, ale jste zdráva.“

„Uzdravit se za pouhý měsíc při tak vážné plicní nemoci-to je neslýchané,“ vrtí hlavou mladý lékař.

„Ne za měsíc, pane doktore. Za pouhých devět dní, během nověny k blahoslavené Anežce České,“ usmívá se Marie radostně. Od té doby uplynula léta. Marie je zdráva. Postaví-li se za rentgen, po kaverně na plících není ani stopy.

(Nověna k svaté Anežce České, Marie Holková)

Advent prožít nebo přežít?

Rok co rok jsem předvánoční dobu přežívala jako jeden velký stres okolo úklidu, pečení, chystání a nakupování dárků, aby naše Vánoce byly co nejlepší a nic nám nechybělo. Ano. Sedali jsme ke štědrovečerní večeři a opravdu bylo uklizeno, napečeno, prostě všechno nachystáno. Ale protože já kolem sebe po dobu příprav šířila nervozitu, neklid, že vše nestihnu, naše nálada na Štědrý večer podle toho vypadala. Žádná radost, jenom skleslost a špatná nálada.

Uvědomila jsem si své chování a další rok jsem začala úplně jinak. Našli jsme si čas na krásné rožnátní mše svaté, které skvěle navozují atmosféru

očekávání. Zvládli jsme provonět i naši kuchyň pečením cukroví. Není přece důležité napéct velké množství, stačí něco málo. A s pomocí dětí, které se rády zapojily, se nám sladkosti podařily jako nikdy před tím. Byly pečeny s láskou a klidem. Nevadilo, že není vše na 100% uklizeno, koupěn každý dárek, který si děti přály od Ježíška, ale byla u nás krásná předvánoční nálada.

Slyšela jsem, jak manžel telefonuje s někým z příbuzenstva a říká mu, jak je šťastný, jaká je u nás pohoda, že jsem konečně pochopila, co je opravdu důležité. Jsem moc vděčná, že mě Pán Bůh zbavil slepoty, otevřel mně oči a my můžeme zasedat k vánočnímu stolu se srdcem šťastným, veselým, těšícím se, jak na půlnoční mši svaté budeme radostně zpívat: „Nám, nám narodil se...“

A tak jak On se narodil před více jak 2000 lety v Betlémě, tak ať se narodí v srdíčku každého z nás.

(Věra)

Z historie

Rok 1968

Nový rok byl zahájen mírovým poselstvím Sv. Otce Pavla VI. Četla se jeho výzva k světovému míru. Rok 1968 je v naší farnosti zapsán jako rok Alexandra Dubčeka, který razil heslo „socialismus s lidskou tváří“, kdy mělo dojít k nápravě chyb, které způsobila tvrdost režimu v otázce náboženského přesvědčení věřících a zvláště představitelů církve. Ozývá se to z pastýřského listu olomouckého Ordinariátu, který se četl v neděli 31. března: s požadavky věřících po náboženské svobodě v naší vlasti. Veřejně se mluví o rehabilitaci, tj. o vrácení cti a také náhrady škody těm, kterým neoprávněně tak či onak bylo ublíženo. Nastává proces obnovy na poli demokratickým i náboženským. Buduje se „Dílo konciliové obnovy“ (DKO) a na výzvu pražského ordinariátu i v naší farnosti se sehnalo mnoho archů podpisů k podpoření jednání pražského arcibiskupa v úspěšné dosažení požadovaného cíle. Archy byly poslány do Prahy na biskupství. Tohoto roku arcidiecézní komise liturgická v Olomouci vydala větší náklad kancionálů „Boží cesta“, kterých se v naší farnosti vydalo 800 kusů.

Uvolnění tj. větší náboženskou svobodu jsme pocítili: 1) o slavnosti Božího Těla. Ta se konala po 9.leté přestávce opět na náměstí u čtyř oltářů, k nimž se šlo průvodem s velebnou Svátostí pod baldachýnem s doprovodem hudby a kostel. zpěváků. Ke zvýšení lesku této eucharistické slavnosti přispěly družičky svým velkým počtem a požárníci farnosti. Tito také udržovali pořádek pro zabezpečení provozu přes náměstí, jak na to velmi tlačily nadřízené úřady, zvláště velitelství VB ve Val. Kloboukách. Průběh slavnosti

byl velmi pěkný a zdařilý. 2) při příležitosti přihlašování dětí do výuky náboženské. Rodiče své děti přihlašovali ne na ředitelství škol, ale přímo na farním úřadě, jak také ten postup je na místě, neboť náboženskou výuku má zařizovat náboženská instituce.

Nemile všechny farníky překvapila zpráva, že v sobotu 21. září 1968 zemřel v Lukově u Zlína dp. P. Frant. Půček, arcib. rada a bývalý farář nedašovský, který v roce 1952 působil i v Brumově. Jeho pohřbu v Nedašově 24.9. se zúčastnili i četní naši farníci. Padesáté trvání naší republiky bylo připomenuto i v kostele tím, že po mši sv. bylo děkovné „Te Deum“ a zazpívali jsme stát. hymny. V předvečer výročí se slavnostně čtvrt hodiny vyzvánělo

Blahopřání

„Ať zazní hudba, zvučí tamburína,
líbezná loutna i citera!

Zatrubte na roh při novoluní,
při úplňku, v den naší slavnosti!“

(Ž 81,3.4)

Milé oslavenkyně, ve dnech vaší slavnosti, Vám chceme nejdříve poděkovat za vše, co pro nás a naši farnost konáte a budete konat. Zároveň Vám přejeme - ať je Vaše cesta nadále cestou plnou lásky, pokory, radosti, pokoje a síly ke všemu co pro Vás Pán Bůh přichystá. K tomu ať Vám dobrý Pán žehná.

25. 12. 2019 Slavnost Narození Páně „Dnes se vám narodil Spasitel.“

1. čtení: Iz 9,1-3.5-6

2. čtení: Tit 2,11-14

Evangelium: Lk 2,1-14

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu: To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plenek a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení.“

Ozvěna slova:

Vánoční čas v sobě nese kouzlo, které tajemným způsobem zasahuje a podmaňuje si lidská srdce. I lidé bez vyhraněné víry, pro které betlémský příběh nemá hlubší obsah, oslavují a uvažují, kam by mohli vyslat nějaký paprsek radosti. Obdarováváme a jsme obdarováni, a to ne proto, že bychom byli hodní, ale prostě proto, že jsme někým milováni. Jako by navzdory chladné roční době procházel celou zemí teplý proud lásky. Poselství Vánoc má moc působit obdivuhodným způsobem právě proto, že nevychází z hmotné podstaty, ale odkazuje k těm nejhlubším duchovním tajemstvím Boží Lásky, která se tak podivuhodně projevila na nás lidech. Jen stěží můžeme lidským rozumem pochopit lásku toho, který se nám daruje a nabízí podíl na Božím království. Přestože se lidé od Boha odvracejí, nabízí jim to nejcennější, co má, aby je získal zpátky a nabídl jim účast na věčném životě. Nikdy nemůžeme dostat větší dárek, než je právě narozené dítě jménem Ježíš. Kdo toto dítě přijme, náleží mu a nese jeho skryté království v sobě. Radost z tohoto Božího přebývání přinášíme i těm, které nám Bůh posílá do cesty, aby Boží láska našla svůj příbytek i u nich.

Přání redakce čtenářům k vánočním svátkům

Přejme si, abychom o letošních Vánocích prožili dotek Boha lásky a milosrdenství, který se pro nás stal bezbranným dítětem. Kéž skrze toto betlémské dítě prožijeme osvobození od všech úzkostí a strachů, které na nás doléhají a otevřeme se pro Jeho projevy pozornosti a lásky vůči každému z nás.

Úmysly mší sv. na měsíc prosinec 2019

9.	PO	6.30	
10.	ÚT	17.00	Za + rodiče Bohumilu a Josefa Matušů, za duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu
11.	ST	17.00	Za + Lubomíra Fojtíka, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
12.	ČT	17.00	Za + rodiče Kantnerovy, + syna Karla, duše v očistci a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
13.	PÁ	16.00	Za živé a + osmdesátníky z farnosti
14.	SO	7.30	Za + Marii Šulákovou, + manžela Jana, + rodiče z obou stran, + syna Jana, + dceru Františku, + zetě Ladislava, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
15.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Františka Fojtíka, + rodinu Fojtíkovu, Kostkovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela Václava Fojtíka, + z rodiny, ochranu P. Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
16.	PO	6.30	Za všechny děti z naší farnosti
17.	ÚT	7.30	Za + rodiče, +sourozence, duše v očistci, Boží požehnání, dary Ducha sv. a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu Liškovu a Tůmovu
18.	ST	17.00	Na poděkování za Boží ochranu a všechny milosti s prosbou o Boží milosrdenství pro všechny živé i + příbuzné
19.	ČT	17.00	
20.	PÁ	17.00	Za + rodiče Lysákovy, + zetě Josefa, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	SO	7.30	
22.	ND	7.30 9.00 10.30	Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní, za + manžela a + rodiče Pevných Za + Františka Strnada, + syna Ivana, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
23.	PO	7.30	Na poděkování P. Bohu za 85 let života, dar zdraví, pomoc a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
24.	ÚT	7.30 15.00 24.00	Boží požehnání a ochranu pro rodinu Fojtíkovu, Novákovu, Šenkeříkovu, Sedlaříkovu, Srnovu a Matušů, za + rodiče, + sourozence a za duše v očistci Dětská „půlnoční“. Za farníky
25.	ST	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Rajovy, Matějčkovy, + syna Josefa, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Ludmilu Slabíkovou, + Josefa Slabíka, + Jaroslava a jeho + syny a o dary Ducha svatého pro celou živou rodinu
26.	ČT	7.30 9.00	Za + Antonína a Marii Řehákovy, + rodiče z obou stran, + zetě, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Annu a Františka Bačovy, + Anežku a Karla Surých z Nedašova, + bratra Karla a Boží požehnání pro živou rodinu.
27.	PÁ	17.00	Za + Pavla Nováka, + rodiče, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu
28.	SO	7.30	
29.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Moravčkové a Ptáčkové, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
30.	PO	7.30	
31.	ÚT	16.00	Na poděkování P. Bohu za dary a milosti uplynulého roku

Úmysly mší sv. na měsíc leden 2020

1.	ST	7.30 9.00 17.00	Za farnost
2.	ČT	17.00	Za + Františka Březáčka, + manželku Marii, + syna, + rodiče, + sourozence a duše v očistci
3.	PÁ	17.00	Za + manžela, jeho + sourozence, + rodiče, + vnuka, + rodiče Vaňkovy, jejich + dceru, + zeteř a Boží požehnání pro celou živou rodinu
4.	SO	17.00	Za + rodiče Kantnerovy, + syna Karla, duše v očistci a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
5.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Janáče, + manželku, + rodiče, + bratra, za duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu Na poděkování P. Bohu za 70 let života sourozenců Bohumila a Jožinky s prosbou o Boží požehnání a dar zdraví pro celou živou rodinu Za farníky
6.	PO	7.30 17.00	Za + rodiče Lysákovy, + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + rodiče Sívkovy, + syna, vnučku, + rodiče Novákovy, Boží požehnání a dar zdraví pro celou živou rodinu
7.	ÚT	17.00	
8.	ST	17.00	
9.	ČT	17.00	
10.	PÁ	17.00	Za živou a + rodinu Miklasovu, Vašíčkovu a duše v očistci
11.	SO	7.30	
12.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Lysáčkovy, + dceru Ludmilu, duše v očistci a Boží požehnání a dar zdraví pro celou živou rodinu Na poděkování za přijatá dobrodíní a dary Ducha svatého, Boží požehnání a ochranu P. Marie do dalších let pro živou rodinu Za farníky

Úmysly apoštolátu modlitby - prosinec

Evangelizační úmysl: Aby každá země připravila nezbytné odpovídající kroky pro zajištění budoucnosti nejmladší generace, především těch, kteří nepřiměřeně strádají.

Národní úmysl: Ať se nám všem daří žít z moci Boží milosti a ať přinášíme dobré ovoce Božího Ducha pro tento svět.

Mše sv. v Sidonii

- 14. 12. Za Matyldu Martiškovu
- 21. 12. Za Marii a Karla Minářovy, syna Pavla a Vincenta Svedka
- 26. 12. Za rodiče Kostkovy
- 28. 12. Za kněze a dobrodince kaple
- 5. 1. Za rodiče Valentovy
- 12. 1. Za rodiče Bartlovy a Emila Šánka

Něco pro zasmání

- „Milorde, poplach! Hoří jak v kuchyni, tak v jídelně! Co teď budeme dělat?“
„Naobědváme se venku, Jean. Je tam dnes krásně!“
- Farář čte kázání. Zezadu se k němu přimotá kostelník a šeptá mu:
„Otče, na chóru hrají poker.“
A kněz mu šeptem odpoví:
„Díky, ale nejdřív musím dokončit kázání.“
- Na policii příběhne muž a křičí:
„Před pěti minutami mi nějaký zloděj strhl z ruky zlaté hodinky!“
„A proč křičíte až teď?“
„Nechtěl jsem moc otvírat pusu, aby si nevšiml, že mám i zlaté zuby.“